

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Guțan Marcel în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

Apostol Vasile XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 15.10.2020 – 26.04.2021.

Instanța de apel: 20.05.2021 – 19.10.2021.

Instanța de recurs: 01.02.2022 – 04.05.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 aprilie 2021, în urma examinării cauzei penale în lipsa inculpatului, Apostol Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal și a fost condamnat în baza acestei legi la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a modificat față de Apostol Vasile măsura preventivă - în arest preventiv.

S-a menținut anunțarea în căutare dispusă prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04.02.2021.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, *Apostol Vasile, la 19 noiembrie 2019, în intervalul de timp cuprins între orele 14:00 min. până la ora 14:45 min., urmărind scopul prezentării cu bună știință a declarațiilor mincinoase, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, aflându-se în biroul nr. 38 din cadrul Inspectoratului de Poliție Telenești, situat pe str. Dacia, 5, or. Telenești, fiind audiat în calitate de parte vătămată pe cauza penală nr.*

2019350385, pornită la 19 noiembrie 2019, conform elementelor componente de infracțiune prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Codul penal, infracțiune care potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Codul penal, în funcție de caracterul prejudiciabil, constituie o infracțiune gravă, totodată fiind prevenit contra semnătură despre răspunderea penală pe care o poartă pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, a declarat că la 23 iulie 2019, ora 14:00, Gurin Victor aflându-se în mun. Chișinău, în apropierea de stația PECO „Catalan”, în mod deschis i-a sustras automobilul de model „Volkswagen Pasat” cu n/î XXX XXX. Ulterior, la 30 decembrie 2019, în intervalul de timp cuprins între ora 16:00 min. până la 17:00 min, Apostol Vasile, aflându-se în biroul nr. 20 din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție municipiul Chișinău, fiind audiat suplimentar în calitate de parte vătămată pe cauza penală nr. 2019350385 pornită la 19 noiembrie 2019, conform elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și-a schimbat declarațiile, care se contrazic cu cele declarate anterior și anume a comunicat și a recunoscut că, la 23 iulie 2019, urma unei înțelegeri prealabile cu cet. Gurin Victor a înregistrat automobilul de model „Volkswagen Pasat” cu n/î XXX XXX, ca proprietate a sa, care de facto nu-i aparținea, ulterior în aceeași zi, a împrumutat bani de la compania de microfinanțare „Iute Credit” SRL, cu gajarea automobilului menționat, iar ca rezultat a beneficiat de suma de 100 euro.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Apostol Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, conform indicilor calificativi: *declarații mincinoase, adică prezentarea, cu bună știință, a declarației mincinoase de către partea vătămată în cadrul procesului penal, acțiune legată de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni grave.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Guțan Marcel în numele inculpatului, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței în partea aplicării pedepsei, cu rejudecarea cauzei penale și pronunțarea unei noi hotărâri, cu aplicarea unei pedepse echitabile, sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, ce constituie 27 500 lei sau în conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Apostol Vasile a o suspenda condiționat pe un termen de probațiune de 1 (un) an.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, apărătorul inculpatului a invocat că:

- în cadrul examinării urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, s-a stabilit drept circumstanțe atenuante că inculpatul Apostol Vasile a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, în cadrul urmăririi penale, a recunoscut vina integral, se căiește sincer, antecedentele penale fiind stinse la momentul săvârșirii infracțiunii, căsătorit, trei copii minori la întreținere, circumstanțe agravante nu au fost stabilite;

- inculpatul Apostol Vasile nu prezintă pericol pentru societate, iar

circumstanțele atenuante micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, iar pedeapsa aplicată de către instanța de fond este prea aspră;

- instanța nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea penală;

- inculpatului Apostol Vasile, în cadrul examinării cauzei penale în instanța de fond, i-au fost încălcate mai multe drepturi procedurale prevăzute de Codul de procedură penală și principiile generale ale procesului penal ca de exemplu dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, principiul individualizării pedepsei, dreptul accesului liber la justiție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2021 a fost admis apelul avocatului Guțan Marcel în numele inculpatului, casată parțial sentința, în partea ce se referă la individualizarea executării pedepsei, și pronunțată, în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, în conformitate cu art. 90 Codul penal, pedeapsa stabilită lui Apostol Vasile a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 (un) an. În rest sentința s-a menținut fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a comis anume infracțiunea imputată.

În decizie s-a menționat că aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a constatat că Apostol Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal – *declarații mincinoase, adică prezentarea, cu bună știință, a declarației mincinoase de către partea vătămată în cadrul procesului penal, acțiune legată de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni grave.*

S-a reținut că sentința se contestă în partea individualizării pedepsei penale și că lipsește temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală.

Făcând trimitere la prevederile articolelor 7, 61, 75-78 Cod penal, instanța de apel a relevat că, la stabilirea pedepsei a luat în considerație faptul că Apostol Vasile a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, s-a condus de personalitatea inculpatului, revendicarea judiciară în privința

ultimului, că este căsătorit, are la întreținere 3 copii minori și de faptul că circumstanțe atenuante și agravante nu s-au stabilit.

Ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunea respectivă, instanța de apel nu a considerat rațională soluția primei instanțe privitor la modul de executare pedepsei, în acest sens găsind veridice și aplicabile argumentele invocate în apel.

Instanța de apel a statuat că, la stabilirea pedepsei inculpatului Apostol Vasile, instanța de fond a stabilit executarea reală a pedepsei în privința acestuia, fără a motiva ineficiența unei pedepse alternative și fără a da eficiența cuvenită prevederilor art. 61 și art. 75 Cod penal.

Învederând prevederile articolelor 90 și 61 Cod penal, instanța de apel a reținut că în speță, a fost comisă o infracțiune mai puțin gravă, nu au fost identificate careva circumstanțe agravante care ar mări esențial gravitatea vinovăției inculpatului și nu ar justifica aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal. La fel, a constatat că numirea unei sancțiuni neprivative de libertate (sub forma suspendării condiționate a executării pedepsei) va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Apostol Vasile, deși nu s-a prezentat în fața instanței la examinarea cauzei penale, potrivit art. 321 Cod de procedură penală, cauza fiind examinată în procedură generală în lipsa acestuia, nu poate fi considerată circumstanță decisivă în vederea individualizării pedepsei și stabilirii unei pedepse privative de libertate, ori stabilirea unei asemenea pedepse este disproporțională și nu se regăsește în circumstanțele cauzei.

Așadar, în ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei penale sub formă de închisoare cu executare efectivă de către inculpat, Cinstanța a apreciat că, în privința acestuia nu se impune în mod imperativ ca executarea pedepsei să fie în regim real, or, nu trebuie pus accentul în mod deosebit pe rolul punitiv al sancțiunii, în detrimentul celui educativ și de reintegrare socială, interesul comunității fiind ca asemenea fapte să nu se mai repete, iar inculpatul să se reintegreze în societate în spiritul respectării normelor legale indiferent de orice tentații.

În contextul circumstanțelor expuse supra, instanța de apel a constatat că, situația inculpatului permite instanței de apel de a concluziona că, dânsul nu prezintă pericol pentru societate și izolarea lui de societate nu este o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acesteia și fapta comisă, ținându-se cont și de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, or,

pronunțarea unei hotărâri de condamnare constituie un avertisment sever pentru inculpat, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei - perioadă determinată de timp în care va fi supravegheat comportamentul inculpatului constituie o măsură adecvată care va duce la îndreptarea inculpatului, rolul de constrângere și scopul pedepsei penale putând fi realizate în această modalitate.

De asemenea, instanța de apel a considerat necesar de a sublinia faptul că, dispunerea suspendării condiționată a executării pedepsei este o măsură legală și temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condițiile stabilite la art. 90 Codul penal și care în esență oferă un sistem de garanții sub aspectul eficienței și poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Apostol Vasile și să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins și fără condamnarea dânsului la o pedeapsă privativă de libertate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Guțan Marcel în numele inculpatului, prin care invocând incidența *pct. 6)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, casarea parțială a deciziei, rejudecarea cauzei penale și pronunțarea unei noi hotărâri cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, ce constituie 27 500 lei.

5.1 În susținerea recursului avocatul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, nu au fost luate în considerație motivele menționate de către apărător, expuse în cadrul examinării cauzei penale în instanța de apel, ceea ce duce la concluzia de neimparțialitate, precum și independența completului de judecată a Curții de Apel Chișinău la examinarea cauzei penale, deoarece decizia instanței superioare este bazată pe aprecierea probelor de către prima instanță.

- instanța de apel, la individualizarea pedepsei în privința lui Apostol Vasile, nu s-a pronunțat asupra motivului indicat în cererea de apel privind aplicarea unei pedepse non privativă de libertate sub formă de amendă;

- instanța de apel neîntemeiat a aplicat o pedeapsă mai aspră inculpatului Apostol Vasile, în conformitate cu principiul individualizării pedepsei conform art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal;

- instanțele de fond nu au luat în considerare prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal, care prevede cert că pedeapsa cu închisoarea are un caracter excepțional, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită. Fiind aplicată pedeapsa de 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis conform art. 312 alin. (2),

lit. a) Cod penal inculpatului Apostol Vasile, instanțele inferioare nu și-au argumentat poziția aplicării acestei pedepse, având în vedere că infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (2), lit. a) Cod penal se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă și prevede în afară de pedeapsa cu închisoare, pedeapsa alternativă cu amendă;

- inculpatului Apostol Vasile în cadrul examinării cauzei penale în instanțele de judecată i-au fost încălcate mai multe drepturi procedurale prevăzute de Codul de procedură penală și principiile generale ale procesului penal ca de ex.: dreptul la un proces echitabil (art. 6 CEDO), principiul individualizării pedepsei.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs judecă cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Față de aspectele de drept relevate, se impune concluzia că în situația când din cererea de recurs se desprinde un temei indicat în art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să analizeze temeinicia hotărârii atacate, referindu-se numai la temeiul motivat de recurent și numai în cazul când acesta se regăsește în textul de lege menționat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Potrivit recursului declarat de către avocat, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427

Cod de procedură penală, și anume, referindu-se la situațiile în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, însă din textul recursului rezultă că partea apărării critică și pedeapsa individualizată de către instanța de apel, temei prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând argumentele expuse în recurs, în raport cu decizia contestată și conducându-se de prevederile legale în vigoare, Colegiul penal constată că instanța de apel a examinat prezenta cauză penală fără careva abateri de la normele de procedură, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și argumentată și instanța s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia acesteia cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și pedeapsa aplicată inculpatului Apostol Vasile a fost individualizată în conformitate cu prevederile legale.

Colegiul penal atestă că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei inculpatului Apostol Vasile, stabilindu-i o pedeapsă corectă, echitabilă, legală și pe deplin motivată, ce corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a

condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din actele cauzei rezultă că, prin sentința primei instanțe, Apostol Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal și a fost condamnat în baza acestei legi la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin decizia instanței de apel, pedeapsa stabilită lui Apostol Vasile a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea criticile recurentului vis-a-vis de pedeapsa individualizată inculpatului, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor articolelor 6, 7, 61, 75-78 Cod penal.

Totodată, Colegiul penal consideră întemeiată motivarea instanței de apel, precum că, *„examinarea cauzei penale în procedură generală în lipsa inculpatului, nu poate fi considerată circumstanță decisivă în vederea individualizării pedepsei și stabilirii unei pedepse privative de libertate, ori stabilirea*

unei asemenea pedepse este disproporțională și nu se regăsește în circumstanțele cauzei”.

Instanța de recurs însușește afirmația instanței de apel, potrivit căreia, *situația inculpatului permite de a concluziona că dânsul nu prezintă pericol pentru societate și izolarea lui de societate nu este o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acesteia și fapta comisă.*

Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a casat parțial sentința primei instanțe, suspendând condiționat pedeapsa aplicată inculpatului, conducându-se în prim plan de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal, punând accentul pe rolul educativ și de reintegrare socială.

Mai mult, modul de executare a pedepsei inculpatului Apostol Vasile se racordă politicii penale a statelor europene, ce derivă din recomandările Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, potrivit căreia instanțele de judecată ar trebui să recurgă mai des la pedepse alternative detențiunii când este cazul (*Recomandarea Rec (2000) 22 a Comitetului de Miniștri către statele membre în legătură cu îmbunătățirea implementării regulilor europene privind sancțiuni și măsuri comunitare*).

Cât privește critica recurentului privind lipsa imparțialității completului de judecată, Colegiul penal, în urma examinării materialelor cauzei, constată că, în cadrul judecării cauzei penale în ordine de apel, partea apărării nu a înaintat cereri de recuzare și nu au obiectat în privința completului de judecată (f.d. 141). Concluzia dată a recurentului este neîntemeiată, odată ce, se constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și motivată pe deplin în partea individualizării pedepsei inculpatului Apostol Vasile.

Și în practica sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a rezumat, atunci când se hotărăște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănui că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Elementul decisiv constă în a stabili dacă criticile părții interesate pot fi considerate „justificate în mod obiectiv (*Ferrantelli and Santangelo v. Italy, 7 august 1996, § 58 și Wettstein v. Switzerland, nr. 33958/96, § 44*).

Colegiul penal nu a atestat încălcări comise de către instanțele de fond a dreptului inculpatului Apostol Vasile la un proces echitabil, iar critica recurentului în acest sens este una neîntemeiată.

Totodată, Colegiul penal reține faptul că, o parte din motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare,

conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*Bujnița vs Moldova*, 16 ianuarie 2007, § 20).

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a deciziei, iar pedeapsa stabilită inculpatului Apostol Vasile, de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Guțan Marcel în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Guțan Marcel în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui *Apostol Vasile XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **16 iunie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie